

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูสหวิทยาเขตเบญจบุรพา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

Factors Affecting Learning Organization in the 21st Century for Benjaburapha Subarea
Teachers Under the Jurisdiction of the Secondary Educational Service Area Office Two

อรพรรณ ทิมครองธรรม* ทวีภา ประภา และสมจิตรา เรืองศรี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Oraphan Thipkrongtham* Thawika Prapa and Somjittra Reangsri

Graduate School, Ramkhamhaeng University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู (2) ศึกษาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู และ (4) สร้างสมการพยากรณ์การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู ประชากร ได้แก่ ครูในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 5 โรงเรียน จำนวนครู 592 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 3 โรงเรียน จำนวนครู 250 คน ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการพัฒนาวิชาชีพของครู ความพร้อมของนักเรียน การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโดยผู้บริหาร และการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู เท่ากับ .81, .91, .94 และ .96 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูสหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ได้แก่ อายุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35.85 ปี ประสบการณ์การสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.38 ปี ภาระงานสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.50 คาบต่อสัปดาห์ การพัฒนาวิชาชีพของครู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 อยู่ในระดับมาก ความพร้อมของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 อยู่ในระดับมาก และการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโดยผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 อยู่ในระดับมาก

2. การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูสหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พบว่า มีการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.03

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูพบว่า ปัจจัยอายุ ประสบการณ์การสอน การพัฒนาวิชาชีพของครู ความพร้อมของนักเรียน และการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโดยผู้บริหาร มีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโดยผู้บริหาร (X_6) การพัฒนาวิชาชีพของครู (X_4) และความพร้อมของนักเรียน (X_5) โดยค่าสัมประสิทธิ์ การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .360, .219, และ .090 ตามลำดับ และมีค่าคงที่ (Constant) เท่ากับ 1.340 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .440, .231, และ .131 ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .657 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .431 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การพยากรณ์ปรับปรุง (R^2_{adj}) เท่ากับ .424 และมีประสิทธิภาพในการพยากรณ์การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูได้ร้อยละ 42.40 โดยสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (Y')

$$Y' = 1.340 + .360X_6 + .219X_4 + .090X_5$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Z'_Y)

$$Z'_Y = .440 Z_{X_6} + .231 Z_{X_4} + .131 Z_{X_5}$$

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้ ศตวรรษที่ 21 ครู

Abstract

In this correlational research investigation, the researcher examines (1) factors exerting effects on learning organization in the 21st century for teachers. The researcher also investigates (2) learning organization for 21st century teachers. Moreover, the researcher studies (3) the relationships between the aforementioned factors and learning organization in the 21st century for teachers. Furthermore, finally, the researcher frames (4) a predictive equation governing learning organization for 21st century teachers.

The research population consisted of 592 teachers from five schools in the Benjaburapha subarea under the jurisdiction of the Secondary Educational Service Area Office Two, all of whom were teaching in the academic year 2016. Using the multistage sampling method, the researcher selected a sample population consisting of 250 teachers from three schools.

The research instrument used to collect data was a quadripartite questionnaire. The four component parts involved eliciting data concerning teacher professional development, student readiness, the promotion of learning organization for teachers by administrators, and learning organization in the 21st century, respectively. The reliability levels of the four component parts were 0.81, 0.91, 0.94, and 0.96, respectively.

Using techniques of descriptive statistics, the data collected were analyzed in terms of mean (M) and standard deviation (SD). Moreover, the researcher employed Pearson's product-moment correlation coefficient (PPMCC) method and multiple regression analysis.

Findings are as follows:

1. The teachers under study showed a mean (M) age of 35.85 years concomitant with a M teaching experience of 9.38 years, and a M teaching load of 17.50 periods weekly. They evinced professional development at a high level. Student readiness was also exhibited at a high level. The promotion of learning organization for teachers by administrators was additionally displayed at a high level.

2. The teachers under investigation manifested learning organization in the 21st century at a high level.

3. Insofar as concerns the relationships between factors and learning organization in the 21st century for teachers, the following results were found:

The factors of age, teaching experience, professional development, student readiness, and promotion of learning organization for teachers by administrators were correlated with learning organization in the 21st century for teachers at the statistically significant level of .05.

4. Factors predictive of learning organization in the 21st century for teachers at the statistically significant level of .05 were as follows: the promotion of learning organization for teachers by administrators (X_6), professional development (X_4), and student readiness (X_5). The regression coefficients for the predictive variables in the form of raw score (b) were 0.360, 0.219, and .090, respectively. The constant was 1.340. The regression coefficients for predictive variables in the form of standard score (β) were 0.440, 0.231, and 0.131, respectively. The multiple correlation coefficient (R) was at 0.657. The predictive correlation coefficient (R^2) was at 0.431. The adjusted predictive correlation coefficient (R^2_{adj}) was at 0.424. The predictive efficiency of learning organization in the 21st century for teachers was at 42.40 percent.

Accordingly, predictive equations can be written in raw score and standard score forms after the following fashion:

The predictive equation in raw score form (Y')

$$Y' = 1.340 + .360X_6 + .219X_4 + .090X_5$$

The predictive equation in standard score form (Z'_Y)

$$Z'_Y = .440 Z_{X_6} + .231 Z_{X_4} + .131 Z_{X_5}$$

Keyword : Learning Organization, the 21st Century, Teacher

บทนำ

ประเทศไทยมีการปฏิรูปการศึกษาครั้งใหญ่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 และมีกฎหมายการศึกษาเป็นครั้งแรก คือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ต่อมาปี พ.ศ.2544 ซึ่งเป็นปีที่ก้าวสู่ศตวรรษที่ 21 (ค.ศ. 2001) ประเทศไทยมีหลักสูตรใหม่ คือหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 และผลจากการปฏิรูปการศึกษาในระดับโลก ได้ก่อให้เกิดผลกระทบอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาทั่วโลก สิ่งที่น่าประหลาดใจและเป็นรูปธรรม คือ การกำหนดให้เป็นระเบียบวาระแห่งชาติของหลายประเทศในการปฏิรูปการศึกษา เช่น “การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21” (21st Century Learning), “การศึกษาในศตวรรษที่ 21” (21st Century Education), “ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21” (21st Century Learner) เป็นต้น สำหรับประเทศไทยเริ่มเมื่อ พ.ศ.2551 ต่อมาหน่วยงานภาครัฐได้กำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เรียกว่า การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองปี พ.ศ. 2555-2561 (บริษัท แม็คเอ็ดดูเคชั่น จำกัด, 2558, น.3) เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการปฏิรูปการศึกษาในระดับโลกที่มุ่งเน้นทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 กระทรวงศึกษาธิการได้มีการนำแนวคิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เข้ามาปรับเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (2550-2554) และฉบับที่ 11 (2555-2559) ที่เน้นการพัฒนาเยาวชนเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 ที่เปลี่ยนโฉมหน้าไปอย่างรวดเร็ว เพราะความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ และการศึกษาเป็นบันไดขั้นพื้นฐานที่จะนำพาเด็กไทยก้าวไปสู่ศตวรรษที่ 21 ดังที่สก็อต ลินธพานนท์ (2558, น.9) กล่าวว่าถ้าบุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 ย่อมส่งผลดีต่อตัวผู้เรียน และวิจารณ์ พานิช (2556, น.52) ได้กล่าวเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูว่า บทบาทความเป็นครูเปลี่ยนจากผู้สอนมาเป็นโค้ชที่จำเป็นต้องมีวิธีการที่สามารถฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้รอบด้าน สามารถบูรณาการความรู้ต่าง ๆ ที่มีให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ โดยใช้สติปัญญา สามารถดำรงอยู่ภายในโลกความเป็นจริงได้อย่างปกติสุข สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (2558, น.4) กล่าวว่า ในศตวรรษที่ 21 การจัดกระบวนการเรียนรู้เปลี่ยนบทบาทครูจากผู้บรรยายมาเป็นคณะครูร่วมกันออกแบบกิจกรรมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้นักเรียนใช้เป็นเครื่องมือไปเรียนรู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกและเสนอแนะเครื่องมือการเข้าถึงองค์ความรู้ผ่านวิธีการต่างๆ โดยเฉพาะผ่าน Technology ให้เข้าถึงความรู้ได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง นำความรู้ที่ได้มาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในห้องเรียน เรียกกระบวนการเรียนรู้แบบนี้ว่า Active Learning ที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-centered) ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครูต้องยึดนักเรียนเป็นสำคัญโดยครูเปลี่ยนบทบาทจากผู้ถ่ายทอดมาเป็นผู้แนะนำหรือที่ปรึกษา ออกแบบระบบการสอนให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ส่งเสริมให้นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง วัดและประเมินผลผู้เรียนด้วยวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย และเหมาะสมกับรูปแบบการสอน จัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คือทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยีและทักษะด้านชีวิตและอาชีพ และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ พบว่างานวิจัยของนิตยา ร่มโพธิ์รี (2552) พบว่าอายุ และประสบการณ์การเป็นอาจารย์พยาบาลต่างกัน มีพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้

แตกต่างกัน งานวิจัยของ ชูติมา เทพสวัสดิ์ (2556) พบว่า ครูที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความพร้อมด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกัน งานวิจัยของ พูนสุข อุดม (2556) พบว่าปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในภาคใต้ ด้านการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านการจัดการชั้นเรียน ได้แก่ ประสบการณ์ในการสอน ภาระงานของครู การพัฒนาตนเองของครู ความพร้อมด้านวิชาการของสถานศึกษา (นิลรัตน์ นวกิจไพฑูรย์, 2557) บรรยาภา ศิวาการของสถานศึกษา และความพร้อมของนักเรียน และงานวิจัยของ สุวรรณียะ หะกร (2558) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือ ตัวแปรด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารและตัวแปรด้านนักเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู ในครั้งนี้ โดยปัจจัยที่น่าจะส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู ประกอบด้วย 1) ปัจจัยของครู ได้แก่ อายุ ประสบการณ์การสอน ภาระงานสอน การพัฒนาวิชาชีพของครู 2) ปัจจัยของนักเรียน ได้แก่ ความพร้อมของนักเรียน และ 3) ปัจจัยของผู้บริหาร ได้แก่ การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโดยผู้บริหาร เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบในการวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูผู้สอน และกำหนดนโยบายในการส่งเสริมการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูสหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
2. เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู สหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู สหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2
4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู สหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 5 โรงเรียน จำนวน 592 คน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 250 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก โดยวิธีการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (corrected item to total correlation) ทำการคัดเลือกข้อความ ที่มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของ Cronbach (Cronbach, alpha) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยของครู ลักษณะคำถามแบบปลายเปิด แบบให้เขียนตอบสั้น ประกอบด้วย อายุ ประสบการณ์การสอน ภาระงานสอน จำนวน 3 ข้อ และลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ คือ แบบสอบถามการพัฒนาวิชาชีพของครู มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .81

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยของนักเรียน คือ แบบสอบถามความพร้อมของนักเรียนในภาพรวมที่ครูทำการสอน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยของผู้บริหาร คือ แบบสอบถามการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโดยผู้บริหาร ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .94

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วยด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อและเทคโนโลยีในการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96

2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลและแจกแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง แล้วนำส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปดำเนินการแจกด้วยตนเอง และนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู	$\bar{X}$	SD	แปลผล
อายุ	35.85	10.30	-
ประสบการณ์การสอน	9.38	9.09	-
ภาระงานสอน	17.50	3.16	-
การพัฒนาวิชาชีพของครู	4.22	.46	มาก
ความพร้อมของนักเรียน	3.81	.63	มาก
การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโดยผู้บริหาร	3.95	.53	มาก

จากตาราง 1 พบว่า ครูในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 35.85 ปี มีประสบการณ์การสอนเฉลี่ยเท่ากับ 9.38 ปี มีภาระงานสอนเฉลี่ยเท่ากับ 17.50 คาบต่อสัปดาห์ การพัฒนาวิชาชีพของครูอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ความพร้อม

ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 และการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโดยผู้บริหารอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู โดยรวมและรายด้าน

การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1. ด้านหลักสูตร	3.94	.53	มาก
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.12	.51	มาก
3. ด้านสื่อและเทคโนโลยีในการสอน	4.07	.50	มาก
4. ด้านการวัดและประเมินผล	3.97	.55	มาก
เฉลี่ยรวม	4.03	.43	มาก

จากตาราง 2 พบว่า ครูในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.12 รองลงมา คือ ด้านสื่อและเทคโนโลยีในการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และด้านหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เท่ากับ 3.94

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู

การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู (Y)	
อายุ (X_1)	-.154*
ประสบการณ์การสอน (X_2)	-.206*
ภาระงานสอน (X_3)	.045
การพัฒนาวิชาชีพของครู (X_4)	.478*
ความพร้อมของนักเรียน (X_5)	.419*
การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโดยผู้บริหาร (X_6)	.604*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า ปัจจัยอายุ ประสบการณ์การสอน การพัฒนาวิชาชีพของครู ความพร้อมของนักเรียน และการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโดยผู้บริหาร มีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนรู้ใน

ศตวรรษที่ 21 ของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนภาระงานสอนไม่มีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณโดยวิธี Stepwise เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู

ตัวแปรพยากรณ์	b	SE _b	β	t	Sig.
การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครู โดยผู้บริหาร (X ₆)	.360*	.047	.440*	7.664	.000
การพัฒนาวิชาชีพของครู (X ₄)	.219*	.052	.231*	4.195	.000
ความพร้อมของนักเรียน (X ₅)	.090*	.038	.131*	2.365	.019

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$$\text{ค่าคงที่ (Constant)} = 1.340 \quad R = .657 \quad R^2 = .431 \quad R^2_{\text{adj}} = .424 \quad SE_{\text{est}} = .329$$

จากตาราง 4 พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโดยผู้บริหาร (X₆) การพัฒนาวิชาชีพของครู (X₄) และความพร้อมของนักเรียน (X₅) โดยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .360, .219, และ .090 ตามลำดับ และมีค่าคงที่ (Constant) เท่ากับ 1.340 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .440, .231, และ .131 ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .657 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .431 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การพยากรณ์ปรับปรุง (R^2_{adj}) เท่ากับ .424 และมีประสิทธิภาพในการพยากรณ์การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูได้ร้อยละ 42.40

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูสหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ได้แก่ อายุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35.85 ปี ประสบการณ์การสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.38 ปี ภาระงานสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.50 คาบต่อสัปดาห์ การพัฒนาวิชาชีพของครู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 อยู่ในระดับมาก ความพร้อมของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 อยู่ในระดับมาก และการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโดยผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 อยู่ในระดับมาก
2. การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูสหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พบว่า มีการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อและเทคโนโลยีในการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมากทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12, 4.07, 3.97 และ 3.94 ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูพบว่า ปัจจัยอายุ ประสบการณ์การสอน การพัฒนาวิชาชีพของครู ความพร้อมของนักเรียน และการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโดยผู้บริหาร มีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนภาระงานสอนไม่มีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู

4. ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโดยผู้บริหาร (X_6) การพัฒนาวิชาชีพของครู (X_4) และความพร้อมของนักเรียน (X_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .657 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .431 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การพยากรณ์ปรับปรุง (R^2_{adj}) เท่ากับ .424 และมีประสิทธิภาพในการพยากรณ์การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูได้ร้อยละ 42.40 โดยสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (Y')

$$Y' = 1.340 + .360X_6 + .219X_4 + .090X_5$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Z'_y)

$$Z'_y = .440 Z_{x_6} + .231 Z_{x_4} + .131 Z_{x_5}$$

อภิปรายผล

ปัจจัยการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโดยผู้บริหาร (X_6) การพัฒนาวิชาชีพของครู (X_4) และความพร้อมของนักเรียน (X_5) สามารถพยากรณ์การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจากผลการวิจัย ผู้วิจัยนำประเด็นสำคัญมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ปัจจัยการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครู โดยผู้บริหารส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหากครูได้รับการส่งเสริมหรือสนับสนุนจากผู้บริหารให้มีความรู้ ทักษะ มีความก้าวหน้าในวิชาชีพ สร้างขวัญและกำลังใจให้กับครูในการปฏิบัติงาน จัดสรรงบประมาณและสื่อวัสดุ อุปกรณ์เพื่อการบริหารจัดการเรียนรู้ ทำให้ครูมีกำลังใจความมุ่งมั่นในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับสุวรรณีย์ ยะหะกร (2558) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของสถานศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือ ตัวแปรด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารและตัวแปรด้านนักเรียน และสอดคล้องกับ Kaplan and Owings (2001) ศึกษาคุณภาพของครูและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา: คำแนะนำสำหรับผู้บริหาร พบว่า ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อครูและคุณภาพการสอนของครู

2. ปัจจัยการพัฒนาวิชาชีพของครูส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีการศึกษาหาความรู้ พัฒนาวิชาชีพของตนเองย่อมส่งผลให้ครูมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ ทำให้ครูจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของชัชวาลย์ เจริญบุญ (2554) ศึกษารูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของผู้สอนในจังหวัดมหาสารคาม พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดการเรียน

การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ ปัจจัยด้านการพัฒนาครู เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Moore (2004) ศึกษาปัจจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูที่ผู้เรียนจะประสบผลสำเร็จครูจะต้องมีการพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา และสอดคล้องกับงานวิจัยของพรทิพย์ เอี่ยมประเสริฐ (2558) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย (วรติ เลิศไกร จรุงใจ มนต์เลียง และสุชาติา จิตกล้า 2559) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยการพัฒนาครูและปัจจัยองค์กรส่งผลต่อสมรรถนะในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Eun (2002) ศึกษาอำนาจและความรู้ความสามารถของครูในการปรับใช้วิธีสอนต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับบริบทพบว่า ประสิทธิภาพการสอนของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอน ซึ่งการที่ครูผู้สอนจะสามารถปฏิบัติการสอนได้มีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้นั้น ประกอบไปด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านตัวครูผู้สอน วิธีการสอน สื่อเทคนิคการสอนต่าง ๆ บรรยากาศสภาพแวดล้อม และปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ

3. ปัจจัยความพร้อมของนักเรียนส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีนักเรียนที่มีความพร้อมในการเรียนรู้นั้น จะช่วยสนับสนุนให้ครูทำการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของพูนสุข อุดม (2556) ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลกระทบต่อพัฒนาสมรรถนะของครูในภาคใต้ ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพด้านกระบวนการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในภาคใต้ ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านการจัดการชั้นเรียน ได้แก่ การพัฒนาตนเองของครู ความพร้อมด้านวิชาการของสถานศึกษา บรรยากาศวิชาการของสถานศึกษา และความพร้อมของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู คือ การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโดยผู้บริหาร การพัฒนาวิชาชีพของครู และความพร้อมของนักเรียน ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ควรนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ครูตระหนักและเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
2. ครูควรพัฒนาทักษะวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
3. ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรส่งเสริมนักเรียนให้มีความพร้อมในการเรียนรู้ เพื่อสนับสนุนให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้มากขึ้น
4. ครูผู้สอนควรตระหนักและให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือแต่ละระดับชั้น เป็นต้น
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในรายวิชาต่างๆ เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เป็นต้น เพื่อนำไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในรายวิชานั้นๆ

3. การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะครูในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2 ซึ่งในโอกาสต่อไป ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับครูในสหวิทยาเขตอื่นๆ หรือสังกัดอื่นๆ เพื่อขยาย ผลการศึกษาให้กว้างขวางและครอบคลุมมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ชัชวาลย์ เจริญบุญ. (2554). รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญของครูผู้สอนในจังหวัดมหาสารคาม. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม.
- ชุติมา เทพสวัสดิ์. (2556). ความพร้อมด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนของครูกลุ่มสาระ การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 จังหวัดราชบุรี. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- นิตยา รมโพธิ์ธี. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์พยาบาลสถาบันการศึกษา เอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย ศิลปากร.
- นิลรัตน์ นวกิจไพฑูรย์. (2557, กรกฎาคม-ธันวาคม). การพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้วิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนแบบมีส่วนร่วม 4 P. วารสาร นาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 6(2).
- บริษัท แม็คเอ็ดดูเคชั่น จำกัด. (2558). ครูอาชีพแห่งศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: แพลนพรีนที่ดั่งจำกัด.
- พรทิพย์ เอี่ยมประเสริฐ. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พูนสุข อุดม. (2556). การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลกระทบต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในภาคใต้ ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพด้านกระบวนการพัฒนาการจัดการเรียน. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- วรดี เลิศไกร จรุงใจ มนต์เลี้ยง และสุชาดา จิตกล้า. (2559, มกราคม-มิถุนายน). การจัดกิจกรรมของเล่นภูมิ ปัญญาเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย กรณีเทศบาลตำบลทอนหงส์ อำเภอบางคนที จังหวัดนครศรีธรรมราช. วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 8(1).
- สุนันท์ สิ้นพานนท์. (2558). การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่เพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียน. กรุงเทพมหานคร: 9119 เทคโนโลยีปริทัศน์.
- สุวรรณี ยะกร. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของสถานศึกษา. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย. (2558). *แนวทางการจัดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะสาขาวิชาชีพ*. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

Eun, S. (2002). *Contextual Autonomy in EFL Classrooms: A Critical Review of English Teaching Methods in South Korea*. Dissertation Abstracts International. 62(11): 3666-A.

Kaplan, L. S.; & Owings, W. A. (2001). *Teacher quality and student achievement: Recommendations for principals*. NASSP Bulletin, 85(628), 64-73.

Moore, F. L. (2004). *Perspective on the Critical Factors for Student Success in Developmental Education: Instructors and Student Speak*. Dissertation Abstracts International. 65(3): 809-A.

ผู้เขียน

นางสาวอรพรรณ ทิมครองธรรม

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประเมินและการวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2086 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240
e-mail: chomphoo1804@gmail.com

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิกา ตั้งประภา

ประธานกรรมการที่ปรึกษา สาขาวิชาการประเมินและการวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2086 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240
e-mail: taviga@swu.ac.th

รองศาสตราจารย์ สมจิตรา เรืองศรี

กรรมการที่ปรึกษา สาขาวิชาการประเมินและการวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2086 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240
e-mail: rsomchitra@yahoo.com